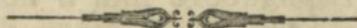

С Л О В О

ЗА ПОСТЬ.

“Когато постите, не бивайте както лицемери-тъ намръщени, защото помрачаватъ лица-та си, за да ся явятъ на челоуьцы-тъ че постятъ; истинжъ ви казувамъ, че ть всче си приматъ заплатж-тж. А ты кога постишь помажси главж-тж си, и лице-то си омый; да ся не покажешъ на челоуьцы-тъ че постишь, но Отцу твоему който е въ тайно; и Отецъ твой който види въ тайно, ще ти въздаде на явь.” (Мат. 6; 16-18.)

Види ся че въ време-то Христово, Фарисей-тъ постъхж много. Фарисей-тъ, който влѣзе въ храмъ-тъ съ Мытарь-тъ, “постъше два пѣти въ седмицж-тж.” (Лук. 18; 12). Ученици-тъ Иоаннови дойдохж и попытахж Христа: “Защо ный и Фарисей-тъ постимъ много, а твой-тъ ученици не постятъ?” (Мат. 9; 14. Мар. 2; 18. Лук. 5; 33). Фарисей-тъ съ многопостеніе-то си, искажъ да ся покажътъ на челоуьцы-тъ че бѣхж много богочестиви. Но Христось ны учи да не бждемъ като тѣхъ. “Когато постите, не бивайте както лицемери-тъ, намръщени.”

“Ты кога постишь помажси главж-тж си и омый лице-то си.” Въ време-то Христово Евреи-тъ имахж обычай да помазуватъ всякж су-